

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 82.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874189824/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

til, og en vred Moder, som opdagede min Træskhed, beroligede jeg ved at spendere en sød Æggesnaps og Æblekager paa hende i et Konditorielt. Jeg gik ind i en af de værste Knepper, hvor gamle Bønder sad omkring Bordene og midt paa Formiddagen drak varm Ekstraktpunsch og spillede Trekort, medens en anden gammel Bonde, der var bleven saa overvældet af Nektaren, at han støttede sig op til Muren i en Krog og havde ondt ved at udtrykke en heltemæssig Følelse, der fór op i ham, blot knyttede Haanden ud imod de tilstedeværende i Almindelighed og stammede: „Ja jeg skal — ja jeg skal — Kraft knuse mig — uh — ja jeg skal sla' jer, en for en, — og I skal — Dæ'len — I skal ligge sønderknuste for mine Fødder som det Møg, jeg træder paa.“ — „Hvem er den Mand?“ spurgte jeg Værten. — „Et Schvinebæst“, svarede han overlegent og trak paa Skuldrene — „halv Bajer, vær's artig Herre.“

Lige da jeg traadte ud af Kneppen, vilde Skæbnen, at jeg skulde løbe mod Hr. Handrup. Jeg kom i saa umiddelbar Berøring med ham, at han ikke kunde undgaa at hilse mig og tale med mig. Men han saa' paa mig med en fornem-bekymret Mine og spurgte, idet han pegede paa Kneppen: „Søger De der?“

— Aa, svarede jeg, man skal jo se paa de Folk, Markedet fører til Byen.

— De Folk, Markedet fører til Byen, gentog han langsomt og værdigt, er Bønder, Bæster, Hornkvæg og Drukkendrikker, de er ikke værd at se paa. Se der gaar nu en — og Hr. Handrup pegede paa en forbigaaende Skikkelse med Løvemanke og et vældigt Skæg, hvorover knejsede en karmoisinrød Næse — han der er nu Direktør for et Selskab af Sangerinder, der skal synge paa den Kneppe, hvor De søger. Nu be'er jeg Dem! Kan man ikke se Brændevinen løbe ud af Øjne og Næse paa den Døgenigt? Ja, det forsikrer jeg Dem, Hr. Student Hellberg, at af alle Mennesker paa Jorden er der ingen jeg hader, afskyr og foragter i den Grad som saadan nogle — Drukkensnuder, rent ud sagt. Farvel, Hr. Hellberg. Det bør bemærkes, at Hr. Handrup havde haft to Gange Delirium.

Paa min hensigtsløse Omstrejfen kom jeg uden for Sønderport. Et Stykke ud ad Landevejen holdt Bøndervogne med Fødevarer, hjemmegjorte Tøjer og nogle Møllevogne med Mel og Gryn. Om den ene af disse var der en temmelig betydelig Stimme Mennesker, der dog forholdt sig rolige og tavse. Jeg banede mig Vej for at se, hvad der var paa Færde, og opdagede snart, at